USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **R. F.,** zastoupený Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem se sídlem nám. 28. října 1898/9, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2021, č. j. OAM-559/ZA-ZA10-ZA03-2021, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 9. 2022, č. j. 22 Az 45/2021-46,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce je tureckým státním příslušníkem kurdské národnosti, který v České republice pobýval bez oprávnění k pobytu a podal žádost o udělení mezinárodní ochrany.

[2] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) shora označeným rozsudkem zamítl.

[3] Podle krajského soudu žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně zdůvodnil, proč žalobce nesplňuje podmínky pro udělení azylu ani doplňkové ochrany. Žalobce ve vlasti neuplatňoval žádná politická práva. Z informací o Turecku, s kterými žalovaný pracuje, plyne, že samotná kurdská etnicita bez dalšího není důvodem pro udělení azylu. Žalovaný vycházel z aktuálních informací o zemi původu z let 2019 – 2021, a to i konkrétně k situaci Kurdů.

[4] Žalobce o své účasti na demonstracích a o tom, že by byl hledán policií, ničeho ve správním řízení netvrdil. Žalovaný se tudíž nemohl dopustit pochybení spočívajícího v tom, že by se s těmito tvrzeními nevypořádal. Jelikož žalobci ve vlasti žádné pronásledování ani vážná újma nehrozily, nebylo potřeba se hlouběji věnovat vnitrostátním prostředkům ochrany.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „napadený rozsudek“ a „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tj. pro nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku.

[6] Stěžovatel předně namítá, že se krajský soud nevypořádal přezkoumatelným způsobem s námitkou nesprávného vyhodnocení podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 zákona o azylu. Krajský soud konstatoval, že: „*žalobce ve vlasti neuplatňoval žádná politická práva ve smyslu hlavy druhé oddílu druhého Listiny základních práv a svobod. Již z tohoto důvodu nesplňuje podmínky pro udělení azylu podle uvedeného ustanovení.*“ Tento závěr však nemá dostatečnou oporu v provedeném dokazování stejně tak jako závěr, že stěžovatel neměl nikdy problémy se státními orgány ve vlasti a ani nebyl trestně stíhán, když se tímto směrem pohovor neubíral. Stěžovatel během pohovoru mimo jiné uvedl, že byl terčem nepříjemného chování již na vojně. Bylo tak na žalovaném, aby se zabýval tím, o jaké jednání se jedná a jestli to nemůže představovat případ pronásledování z azylově relevantních důvodů.

[7] Podle stěžovatele krajský soud nepřezkoumatelně vypořádal také námitku, že žalovaný nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Krajský soud pouze shrnul obsah několika zpráv obsahujících informace o zemi původu stěžovatele, ze kterých žalovaný vycházel, a konstatoval, že všechny pocházejí z období po pokusu o převrat v roce 2016. Takové obecné konstatování však nelze vnímat jako dostačující a vypovídající o aktuálnosti a relevantnosti jednotlivých zpráv. Krajský soud se pak vůbec nezabýval tím, zda lze na jejich základě potvrdit nebo vyvrátit jednotlivá tvrzení stěžovatele, jež by mohla být azylově relevantní. Žalovaný se měl zabývat i otázkou, jaké je postavení kurdské menšiny ve vztahu k možnosti používat svůj jazyk.

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti především odkázal na napadené rozhodnutí, vyjádření k žalobě a napadený rozsudek, který považuje za přezkoumatelný. Je přesvědčen, že stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti svědčící o pronásledování z azylově relevantních důvodů. Žalobní tvrzení byla vesměs nová a odporovala jeho výpovědím ze správního řízení. Navrhl odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost, případně zamítnutí pro nedůvodnost.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud se nejprve musel zabývat otázkou přijatelnosti kasační stížnosti. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítne kasační stížnost ve věci, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, pro

nepřijatelnost, pokud tato stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[10] Vymezením institutu nepřijatelnosti a výkladem konceptu přesahu vlastních zájmů stěžovatele se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS (blíže viz jeho text dostupný na www.nssoud.cz).

[11] Stěžovatel uvedl, že přijatelnost kasační stížnosti spatřuje v tom, že v napadeném rozsudku lze shledat zásadní pochybení, která mohla mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. V důsledku nevypořádání stěžovatelových námitek totiž nebyla odhalena pochybení, kterých se v řízení o udělení mezinárodní ochrany dopustil žalovaný a v jejichž důsledku bylo rozhodnuto o neudělení mezinárodní ochrany.

[12] Nejvyšší správní soud však v napadeném rozsudku žádná, natož pak zásadní pochybení neshledal. Krajský soud žalobní námitky vypořádal způsobem, který zcela korespondoval s mírou jejich obecnosti. Vady vedení pohovoru, stejně jako nemožnost používat svůj mateřský jazyk stěžovatel v žalobě nenamítal, proto se jedná o námitky podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustné. Kasační námitky vytýkající krajskému soudu, že posoudil otázku správného zjištění skutkového stavu a aktuálnost a relevantnost zpráv o zemi původu nedostatečně, bez náznaku, jaké konkrétní důležité skutečnosti přitom opomenul, nemohou vést k posouzení kasační stížnosti jako přijatelné. Výhradami vůči posouzení žalovaného se Nejvyšší správní soud zabývat nemohl vůbec, neboť předmětem přezkumu je nyní rozsudek krajského soudu.

[13] Situací kurdské menšiny v Turecku se Nejvyšší správní soud opakovaně zabýval (např. rozsudek ze dne 11. 9. 2012, č. j. 4 Azs 34/2011-154, usnesení ze dne 10. 12. 2015, č. j. 9 Azs 250/2015-23, ze dne 21. 6. 2018, č. j. 1 Azs 177/2018-28, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 5 Azs 106/2018-30, ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Azs 352/2018-46 a mnoho dalších), přičemž dovodil, že nesnáze Kurdů v Turecku sice existují, ale nedosahují bez dalšího intenzity pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, případně vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona. Azylově relevantním důvodem přitom není stěžovatelem uváděné pohrdavé chování Turků ke Kurdům či slovně vyjádřená nelibost ze strany většinové společnosti kvůli používání kurdského jazyka při hovoru.

IV. Závěr a náhrada nákladů řízení

[14] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje zájmy stěžovatele, a proto není důvod pro její přijetí k věcnému projednání. Posuzovaná věc se netýká otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou řešeny rozdílně, stejně tak nebyl shledán důvod k judikaturnímu odklonu. Kasační soud rovněž neshledal zásadní pochybení krajského soudu. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[15] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného

senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, avšak nevznikly mu žádné náklady nad rozsah jeho úřední činnosti, a proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2022

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu